

İslam İnkılabı Rehberinin mübarek Ramazan ayının 24. günü öğrencilerden bir gruba hitaben yaptığı konuşmanın tam metni - 12 /Jul/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

Alemlerin rabbına hamdü sena olsun

Seydidimiz Muhammed (saav) ve onun pak Ehlibeytine özellikle de Bakiyetullah (ac) salatü selam olsun

Çok hoş geldiniz azizlerim! Siz güzel gençler. Ben bu toplantıdan gerçekten de kalben ve çok derinden mutluyum.

Gençlerin ülkenin muhtelif alanlarındaki coşkulu, neşeli ve hedefli alanlarındaki varlığı çok önemli meseledir, büyük önemli bir meseledir. Ben burada bir takım hususları not almışım ki sizlere arz etmek istiyorum. Burada şunu belirtmek isterim ki İranlı genç coşkulu ve hedefli gençtir, dakik olarak dış kaynaklı ve hatta asaleten yabancı bir takım kasıtlı istatistik merkezleri ilan ettiklerinin zıt konumundadır. Onlar İranlı gencin bunalımda olduğunu iddia ediyorlar ve bu konuda bir sınıflandırmaya da gidiyor ve İranlı gencin mesela bunalımın filan mertebesinde olduğunu (çok yüksek bir mertebede) söylüyorlar. Bu, bugün uygulanmakta olan çok iğrenç ve açık bir yalandır ve diğer bir takım olaylara da bahane edilmekte; sözde İranlı genç bunalımdaymış da onun için eğlenceli bir ortam oluşturulmuş. Peki nasıl? Müzik konserleriyle, kız erkek karışık gezi programları ve ordularla ve bunun gibi sözde özgürlüklerle. İşte bu o sözün devamıdır. Hayır tam tersine, İranlı genç bugün dünyanın en coşkulu, en dinamik ve en aktif gençlerindedir. Siz batı dünyasına bakınız, Avrupa gençliği bunalımdadır, orada intihar vakaları rakamı bu kadar yüksektir. Asıl bunalım oradadır ki bir genç ruhsal baskılardan ötürü eline silah almakta ve görünüşte sessiz ve güvenli bir kıyıya giderek, açtığı yayılım ateşiyle 80 çocuğu öldürüyor. Ve bu olay bundan birkaç yıl önce bir Avrupa ülkesinde vuku buldu, her kes ondan haberdar oldu ve dünyada geniş yankı buldu. İşte asıl bunalım budur. Bunalım şudur ki Avrupalı genç intihar amacıyla gelip IŞİD'in safına katılıyor. Elimizdeki raporlar, IŞİD'in intihar elemanlarının önemli bölümünün Avrupalı gençlerden oluştuğunu gösteriyor. İntihar etmek istiyor ve bu intiharın bir nevi heyecanla iç içe olduğunu zannetmekte. Bunun örneğin filanca Avrupa ülkesinde ırmakta boğulmaktan daha iyi olduğunu düşündüğü için buraya geliyor. Tamamen bunalımda olduğu için heyecan peşindedir. Asıl bunalımda olan onların kendileridir. İranlı genç, Ramazan ayının 23. gününün gecesi sabaha kadar ihya tutmuş, oruçlu olarak yazın aşırı sıcakta gelip caddede yürüyüşe katılmakta ve ardından güneşin altında oturarak Cuma namazını kılmakta. İşte o bunalımdan kilometrelerce fasılası var, o dinamik ve neşelidir.

Sizin bugünkü oturumunuz ve benim aziz evlatlarım, aziz gençlerin dile getirdikleri sözler mevcut meselelerden geniş bir alanı kapsamakta, tüm bunlar dinamikliğin, canlılığın bir belirtisidir. Bu benim ve benim gibiler üzerinde de etkili olmakta, bu coşku sizi dinleyenlerin, muhataplarımızın üzerinde etkili olmakta, bugünkü oturumunuzdan çok mutlu oldum ve burada konuşanların tek tekine teşekkürlerimi bildiririm.

Burada konuşma yapan bay ve hanımefendilerin açıklamaları ile ilgili ben de bir takım notlar aldım ama tüm bu konulara değinmeye fırsat olacak mı bilemiyorum. Buradaki azizlerden, öğrencilerden biri bir ifade kullanarak, sloganın faydasız olduğunu söyledi, evet gerçekten de eğer bu slogan atmak, bizim sürekli olarak konuşmak ve slogan atmakla zamanımızı geçirecek olur da onu pratiğe dökmeyecek olursak evet doğrudur sadece slogan atmaktan hiçbir şey çıkmaz ama sloganın değerini fazla küçümsemeyin, sloganlar önemlidir, ben hiçbir zaman unutmam İslam inkılabından yıllar önce Meşhed kentinde bir talebe ortamında ben tefsir dersi veriyordum, o günün şartlarına göre

birkaç yüz kişiden (belki de biraz az) oluşan bir öğrenci topluluğu bir arada toplanarak ben onlara tefsir dersi veriyordum. Bununla ilgili söylenecek söz fazladır. Biri o oturumda slogan attı; ben özel bir düzen ve özel bir varsayımla o toplantıyı idare ediyordum. Yani tefsir dersleri ortamında aynı zamanda inkılabın temelleri ve ilkelerini de öğrencilere aktarıyordum ama bir takım görünüşe hitap eden işlerle idarecilerin dikkatini çekmek ve bizim dersimize engel olmalarını istemiyordum. Ben konuşmamda lütfen slogan atmayınız dedim; slogan söz olmadığı gibi amel de değil. Söz değil çünkü tek bir kelimeden oluşuyor, amel de değil çünkü sizlerin boğazınızdan dışarı çıkan bir sestir. Bu sözü ben o toplantıda dile getirdim. Bir sonraki haftada ders saatinde öğrencilerden biri, ben filancaın geçen hafta söylediği söze itiraz etmek istiyorum dedi. Ben de itiraz edebilirsin dedim. O ise şöyle dedi: kendileri sloganın ne söz ve ne de amel olduğunu söylediler ama tam tersi slogan hem sözdür hem de amel. Sözdür çünkü bir kelimeden ibarettir ve çok önemli bir içeriğe sahiptir; evet bir cümledir ama bir takım mazmun ve muhteva mecmuasını gösteriyor. Bu bakımdan laf ehli olan siz (biz laf ehliydik, konuşuyorduk, beyan ediyorduk) bu sözü ganimet biliniz; ameldir çünkü harekete geçirici, kışkırtıcıdır, sloganlar insanları sahneye çekmekte, insanları seferber etmekte, yön vermekte bunun için bir ameldir de. Ne sözdür ne de amel diyen hocanın sözlerinin aksine (hocadan gayesi bendim) slogan bir söz olduğu gibi aynı zamanda bir ameldir de. O günü bu lafı söyleyen o öğrenci bugün sizlerin tümünüzün de tanıdığı ülkenin yetkililerinden biridir. Ben o toplantıda oturmuş ve bu gencin sözünün tamamlanmasından sonra cevap vermeye hazırlanıyordum. Sözü bittikten sonra evet dedim hak bu bayladır. Doğru söylüyor. Slogan hem sözdür ve hem de amel. Şimdi de bunun aynısını sizlere söylüyorum; eğer iyi bir slogan, muhtevalı, anlamlı, yayılabilecek fikri bir gerçekten kaynaklanan bir slogan seçilirse o zaman bu hem söz olur hem de amel; onu söz konusu etmek hareket geçirici, kışkırtıcı olur, yönlendirici olur. Bu bakımdan eğer biri kalkıp mesela sadece benim dillendirdiğim “direniş ekonomisi” gibi bir lafı sürekli tekrar edecek olur ve gerisinden amel gelmezse o zaman bu sözü sadece dillendirmekle hiçbir şey elde edilemez, fakat eğer bu “direniş ekonomisi” kavramı ülkenin aktivistlerinin ki siz öğrenciler onların en önemlilerindensiniz dili ve yüreğinde olur, takib edilir ve tekrarlanırsa (inşallah eğer ezana kadar fırsat olursa onu söz konusu ederim) işte o zaman önemlidir.

Burada diğer bir takım konular daha söz konusu edildi, bunlardan biri inkılapçı kuruluşlar üzerindeki baskı meselesidir ki bu aziz gençlerden bir kaçı tarafından gündeme getirildi, daha önce bana da rapor edilmişti. Ben burada şu anda toplantıda hazır bulunan muhterem yetkililere, muhterem bakanlara[1] diyorum ki kesinlikle müsaade etmeyin yönetim idaresi ellerinde olan kişiler inkılapçı kuruluşlara, İslami kuruluşlara kısıtlama oluştursunlar. Kesinlikle buna müsaade edilmemeli, atmosfer daratılmamalıdır. Bıraksınlar İslami teşekküller, inkılapçı teşekküller faaliyetlerini sürdürsünler. Burada söz konusu edilen sözler bizim sözlerimizdir, bunlar, bizim söylememiz gereken hususlardır. Bu gençler de aynı sözleri dile getiriyorlar ve ben şimdi etkili dillendirmek ve tekrarlamak ve yine öğrenciler tarafından tekrarlanmasını söz konusu edeceğim. Bırakınız bu sözleri söylesinler, bırakın gelip faaliyette bulunsunlar, öğrenci teşekküllerinin, inkılapçı ve İslami teşekküllerinin özellikle benim vurgum inkılapçı teşekküller üzerinedir faaliyet alanlarının açık olmasına, imkanlarının olmasına, sınırlanmamalarına izin veriniz.

Burada aziz öğrenciler tarafından söz konusu edilen meselelerden biri üniversitelerdeki konserler meselesiydi. Üniversitelerin konser yeri olmadığı belirtildi. Doğrudur; Bunu ben de not aldım ve bu mesele benim notlarım arasındadır. Bizim gelip de öğrenci muhitine coşku ve neşe kazandırılması bahanesiyle öğrencileri kız erkek karışımı ordulara götürmemiz, üniversitelerde konserler düzenlememiz en yanlış girişimlerdendir. Öğrencilerin aktif hale getirilmesi, öğrencilerin çaba göstermeleri ve öğrencilerin neşeli ortamının sağlanması için diğer bir takım yollar daha mevcuttur, onların günaha düşmesine zemin oluşturulmamalı, onların takva perdelerinin yırtılması yönünde çekmemek gerekir. Elbette bugünkü dindar genç takvanın korunmasına büyük özen gösteriyor.. Onların cennete doğru götürülmesi gerekir cehenneme doğru değil. Evet bu işlerin üniversitelerde olması kesinlikle olumlu değil. Ben elbette çok yıllar öncesinden bir öğrenci teşekkülü tarafından gördüğümde gerekli uyarıda bulunmuşum ama ne yazık ki bu mesele takib edilmedi ve birkaç yıl boyunca zararını da çektik, bugün artık bunlara izin verilmemelidir, bunlar özgürlük istemine aykırı değil, bu işlerin yapılması özgürlük ve özgürlük istemine eğilim belirtisi değil. Bunlar İran toplumu düşmanları, İslam toplumu düşmanları, İslam uygarlığı düşmanları ve İranlı öğrencilerin özel düşmanlarının takip ettikleri şeylerdir, çünkü bunlar içerisinde şehriyarilerin çıkmasını istemiyorlar, Dr. Çemranların çıkmasını istemiyorlar. Onlar taharet içerisinde yaşadılar, takvalı bir yaşam

sürdürdüler, sadece nükleer mesele de değildi, sizlerin işittiğiniz bu bağlantılar ve istatistiklerimizde de belirtildiği üzere biz dünyada sekizinci ülkeyiz, dokuzuncu ülkeyiz veya onuncu ülkeyiz bu kazanımları elde etmiş bulunuyoruz. Bu çalışmalarda ön ayak olan gençlerin önemli bir bölümü ise dindar gençlerdir, inkılapçı gençlerdir, hem nükleer meselede bunun gibidirler, hem Nano'da hem de bugün var olan diğer araştırma dallarının bir çoğunda. Tüm bunlar mümin çocukların elindedir, dindar çocukların, inkılapçı çocukların elindedir. Bu büyük işleri tahakkuk ettirenler bunlardır. Şimdi biz kalkıp da bu yanlış uygulamalarla bu gençleri inkılabi eğilimden, İslam'a eğilimden, dine ve maneviyata eğilimden uzaklaştırmaktayız. Bu en yanlış işlerdendir. Elbette muhterem bakanların her ikisi de benim güvendiğim kimselerdir, ama ellerinin altındakilere dikkat etmeleri gerekir, bu gibi işlerin anahtar noktasını ellerinde tutan kimselere çok dikkatli olmalılar. Nelerin olup bittiğinden haberdar olmalılar. Bu da belirtmek istediğim hususlardan bir diğeri.

Bir başka konu da şudur ki aziz öğrencilerden biri gerçek anlamda serbest kürsülerin kurulması gerektiğini belirtti. Zaten ilk baştan beri bizim görüşümüz bu husustaydı. Birileri gelsin kendi karşıt görüşünü de dile getirsin, fakat siz velayet mensubu inkılapçı Müslüman öğrenci genç kendi mantık gücünüzü, kanıtlama yeteneğinizi o kadar yükseltmeniz gerekir ki güzelce gidip onun karşısında sükunetle yer almalı ve onun istidlal ve düşüncelerini çürütmelisiniz. Olması gereken de budur, sahih olan da budur. Bu bugün imkan dahilindedir, belki de 10 yıl önce, 12 yıl önce veya 15 yıl önce böyle bir şeyin imkanı yoktu ama bugün mümkündür. Bugün diyanet alanında faaliyet gösteren ve güzel de fikri yeteneğe sahip olan gençlerin sayısı hiç de az değil; bir sakıncası da yoktur. Elbette bunun bir edep ve usulu mevcuttur; yani özgür kürsülerin oluşturulmasının bir yolu ve yöntemi bulunmakta, kurumların akılları oturup ve yol ve metotları, sahih idare edebilecekleri, kürsülerin kendi fonksiyonlarını layıkıyla ifa edebilecekleri şekilde belirlemeleri gerekir. Bu da bir husus.

Söz konusu edilen konulardan bir başkası da birilerinin rehberin temsilcisi sıfatıyla rehber adına konuştuğunu belirtildi. İyi de elhamdulillah benim kendi dilim şimdilik işten düşmemiştir, benim kendi sözüm onların (benim adıma söyledikleri) sözden daha önceliklidir. Benim söylediğim husus bizzat kendi görüşümdür. Rehberin temsilcileri, rehber mensupları olarak ve benzerleri konuşan kimseler ki onların sayısı hiç de az değil rehberin dilinden konuşmuyorlar, bu hususa dikkat etmelisiniz. Burada isim belirtilerek söylenen örnekte olduğu gibi o şahıs kendi sözünü dile getirmişti, rehberlik adına bir şey söylememişti. Ben de kendi sözümü söyledim, hem ondan önce ve hem de ondan sonra, iyisi sizler de benim sözlerimi bizzat benim kendimden işitiniz. Mümkündür birileri rehber mensup kişiler de olabilir ve filanca mesele konusunda rehberin görüşüne ters görüşte de olabilir, bunun hiçbir sakıncası yoktur, bu olağan şeylerdir. Rehber mensup olan bu baylardan bir çokları filanca siyasi, sosyal veya akidevi özel konuda rehberin görüşünden farklı bir görüşü savunabilirler, biz bunu bir hata olarak görmedik, bizim için aslolan genel eğilimlerdir, inkılapçı eğilimlerdir. Aksi takdirde her meselede biz oturup görüşlerimizin aynı olup olmadığını koordine edecek değiliz. O da kendi görüşünü dile getirmiştir. Benim temsilcilerimden her hangi biri, bir söz söylemeleri durumunda hemen ardından bizim tavır ortaya koymamız ve bayım siz bu hususta halt ettiniz, veya bunu doğru söylediniz dememiz bunu halkla ilişkilerin açıklaması da olamaz. Evet eğer benim dilimden biri kalkıp da bir şey söyleyecek olur ve o söz bana gelir ve yanlış olduğu anlaşılırsa biz bizzat derhal o şahısa uyarıda bulunuyoruz; bu bir çok kez tekrarlanmış ve biz de uyarıda bulunmuşuz, onlardan bizzat kendilerdinin bu durumu ıslah etmelerini istemişiz. O taraf da derhal bunu düzeltmiştir. Ben doğru bulmuyorum birisi kalkıp da bir şey söylediğinde hemen ardından ben bir bildiri yayımlayarak o şahsın yanlış yaptığı, bu sözü ettiğini ilan etmeyi doğru bulmuyorum, böyle bir şey olamaz. Bizim aksimize (elbette benim dilimden eğer kendi dilinden söylese bir sakıncası yoktur) benden naklen bir şey söyleyecek olursa, ona gerekli uyarıyı yapıyor ve ona bizim dilimizden böyle bir şey söylediğini bunu ıslah etmesi gerektiğini söylüyoruz. Bu da bir husus..

Burada gündeme getirilen sorulardan biri de görüşmelerden sonra müstebirlikle mücadelenin nasıl olacağı hususudur. İyi de müstebirlikle mücadele tatil edilebilir mi? Müstebirlikle mücadele, sulta düzeniyle mücadele tatil edilemez. Bu da benim bugün hakkında size bir şeyler söylemek için not aldığım konulardandı. Bu bizim işlerimizdendir, temel işlerimizden, İnkılabın temel ilkelerinden. Yani eğer müstebirlikle mücadele olmazsa o zaman biz kesinlikle Kur'ana tabii değiliz demektir. Müstebirlikle mücadele ki tamam olmaz. Müstebirliğin örneğiyle ilgili olarak da Amerika istikbarın en belirgin ve tam örneğidir. Nükleer meselede müzakere eden bu

muhterem yetkililere (elbette bu karşılıklı görüşme meselesi daha önce de vardı ama bu seviyede değildi daha düşük bir seviyedeydi, şimdiki seviyede ilk kez gerçekleşiyor) şunu söyledik ki sadece nükleer meseleyle ilgili görüşme hakkına sahipler, başka her hangi bir mevzuda müzakerede bulunma hakkına sahip değillerdi ve müzakerede de bulunmadılar. Karşı taraf bazen bölge, Suriye, Yemen ve bunun gibi meseleleri öne çekiyorlar. Ama müzakereciler bizim bu konularda sizlerle konuşacak bir şeyimiz yoktur ve konuşmuyorlar da. Görüşmeler sadece nükleer meseleyle ilgilidir o da benim açıkladığım sebeplerden ötürü, bundan önce de birkaç kez niçin nükleer meselede biz böyle bir eğilim ve böyle bir seçimde bulunduk. Ben bunu detaylı olarak açıkladım. Müstebirlikle mücadele tatil edilemez, konumu aydındır ve sizler kendinizi mücadeleyi sürdürmeye hazırlayınız.

Son dönemde gündeme getirdikleri bir mesele de tüm genç erkek ve kızların ilgi duydukları evlilik meselesidir. Ben bu vesileyle benden anne ve babalardan bu konuda ricada bulunmamı isteyen bu gencin tavsiyesi üzerine anne ve babalara tavsiyede bulunur ve onlardan rica ediyorum ki evlilik şartlarını biraz yumuşatın, kolaylaştırın. Anne babalar katı tutum içindeler, katı tutuma hiç de gerek yoktur. Evet doğal bir sorun mevcuttur o da mesken meselesidir, meslek ve bunun gibi meselelerdir. Fakat “[2]”[2] Yani: “...yoksulsalar Allah, lütfuyla zengin eder onları ve Allah'ın lütfu boldur ve o, her şeyi bilir.

İyi de bu Kur'andır. Genç şu anda yeterince maddi imkana sahip olmayabilir ama inşallah evlendikten sonra Allah Taala ona açılım ve imkan sağlar. Gençlerin evliliğine engel olmayınız. Anne ve babalardan bu meseleye özen göstermelerini rica ediyorum.

Elbette ne yazık ki kız istemeye gitmek ve aracı olmak geleneği gibi önemli meselelerden biri artık renksizleşmiştir ama bu gerekli bir meseledir. Bazıları var ki (elbette geçmişte daha yaygındı ve şu anda da toplum içinde gençlerin sayısının artmasıyla birlikte daha da yaygınlaşması gerekir) erkekleri tanıyor ve kız ailesine tavsiyede bulunuyorlardı, veya kızları tanımakta ve oğlanın ailesine tanıtmakta, işlere katkıda bulunmakta ve evlilik için gerekli ortamı oluşturmaktaydılar. Toplumda bizler, gençlerin cinsel sorunlarını ne kadar giderebilirsek bu bizim toplumumuzun dünyası ve ahretinin menfaatinedir, bizim ülkenin dünya ve ahretinin hayrınadır. Hem de benim üzerinde önemle durduğum genç kuşağımızın hayrınadır. Ben tekrar bu konuyla ilgili olarak da sayın sağlık bakanına tavsiyede bulunuyorum. Bana ulaşan raporlara göre benim de isteğim olan sizin siyasetiniz hamileliğin engellenmesinin menedilmesi (elbette geçmişte hamilelik bir nevi siyasetti) tam olarak uygulanmıyor. Bazı yerlerde halen kapı eski topuğu üzerinde dönüyor.

Azizlerim! Ramazan ayı, maneviyat mevsimi, maneviyat baharı ve safa baharı tamam oldu. Ramazan ayının son günlerini yaşamaktayız. Sizlerin yürekleriniz ve temiz ruhlarınızın verimliliği inşallah bu ay içinde Allah'ın bereket ve lütfunun etkisinde kalarak gelecekte kendi meyvesini verir, elbette gençler açısından manevi yeşeriş mevsimi asla son bulmaz. Evet ramazan ayının bir takım özelliği var ama gençlerde maneviyat yeşerişi her zaman mümkündür. Gençler sürekli olarak mektup ve mevcut sosyal paylaşım sitelerinde benden sorular soruyor, maneviyat ve ruhsal yüceliş ve bunun gibi hususlarda öğüt vermeme istiyorlar, bu arada birileri de irşat ve bunun gibi imkanlarını ortaya koyuyorlar tüm bunlar mutemet değiller, bazıları dükkan açmışlar, bunlara güvenmek olamaz. Benim büyüklerden işittiğim ve şimdi sizlere söylemek istediğim şey tek bir kelimedenden ibarettir, maneviyat ve ruhsal açılımın en iyi yolu günahattan sakınmaktır, bu en önemli meseledir. Günahattan sakınmaya çalışınız. Günahlar da muhtelifdir, dille alakadar günah var, gözlerle ilgili günahlar var, ellerle işlenen günahlar var, günahlar çeşitlidir, günahı tanıyınız. Kendinize dikkat ediniz. Takva! Takva işte budur, takva riayet etmek demektir. Tehlikeli bir yolda hareket anında çok dikkatlisiniz işte bu takvadır, dikkatli olunuz, günahlardan sakının, bu manevi açılımın en önemli yoludur. Elbette bundan hemen sonra farzların yerine getirilmesi söz konusudur. Farzlar içerisinde de en önemli husus namazdır, ezandan hemen sonra huzuru kalp içinde kılınan namazdır. Huzuru kalb yani siz namaz kıldığınız an kimin karşısında olduğunuzu ve kiminle konuştuğunuzu bilmenizdir. Bu hususa dikkat ediniz. Bazen de insanın dikkati dağılıyor, sakıncası yoktur, insan'ın dikkati toplanır toplanmaz hemen insan derhal o huzur ve dikkatli olma durumunu kendinde ihya etmelidir. Bu huzuru kalbdır. Huzuru kalb içinde namaz, zamanında kılınan namaz ve mümkün olduğunca namazın cemaatle kılınması bu gibi hususlara riayet ediniz işte o zaman itilayı ruh haletinde olacaksınız, melek olacaksınız, hatta melekten de üstün olacaksınız. Sizler buna dikkat etmelisiniz.. Sizler gençsiniz,

yürekleriniz temizdir, ruhunuz temizdir, günaha düşmemişsiniz veya çok az günahınız var, bizim yaşımıza insan ulaştığında çok daha fazla sorunlarla karşı karşıya olur. Bunun için eğer bu söylediklerime uyacak olursanız artık başka her hangi bir nasihat ve öğüte gerek kalmaz, özel bir zikir ve bunun gibi şeylere hacet kalmaz. Elbette Kur'anla menas olmanız çok iyidir, her gün hatta birkaç ayet olsa bile Kur'an okumaya çalışınız, bunlar çok iyidir, Farzlara önem veriniz.

Farzlardan biri de öğrencilik farzıdır. Öğrenci sınıfı seçkin bir sınıftır, özel bir sınıftır, bu yıllar boyunca benim sürekli olarak dillendirdiğim, hatırlattığım ve artık söylemek istemediğim sebeplerden dolayı öğrencilerin bir takım farzları var. Öğrencilerin sahip olduğu ilk farz idealler peşinde olmalarıdır. Birileri idealizmin, gerçekçiliğe karşı olduğunu belirtiyorlar. Hayır bayım! İdealcilik gerçekçiliğe değil de muhafazakarlığa karşıdır, muhafazakarlık yani ne kadar acı ve kötü de olsan sizin her türlü gerçeğe karşı teslim olmanız ve kendinizden her hangi bir tepki ortaya koyamamanızdır. İşte muhafazakarlık budur, idealciliğin anlamı ise sizin gerçeklere bakmanız ve onları sahih biçimde idrak etmenizdir, müsbet gerçeklerden yararlanmanız, selbi ve menfi gerçeklere karşı mukabele ediniz, mücadele ediniz. İdealizmin anlamı budur, gözünüz idealler üzerinde olsun, bu öğrenci farzının ilkidir.

İdealler nelerdir? Ben burada not aldığım ve ideallerle ilgili olarak söz konusu etmek istediğim konulardan biri, İslam toplumu ve İslam medeniyetinin oluşturulması meselesidir. Yani siyasi İslam düşüncesinin ihya edilmesi. Birileri asırlar öncesinden İslam'ı toplumun idaresinden, yaşam ve siyasetten uzaklaştırmaya, özel meselelerle sınırlandırmaya ve özel meseleleri de yavaş yavaş mezarlıklar, mezar, evlilik ve bunun gibi meselelerle sınırlandırmaya çalışmışlardır. Hayır! İslam gelmiştir ki "اللَّهُ ذِنِ ابْطَاعِيْ لَا" [3] Yani: ancak, Allah izniyle ona itaat edilsin diye gönderdik..." Bu sadece İslam ile sınırlı da değil, tüm ilahi peygamberler bunun gibidir. İlahi dinler, toplumda hayata geçirilmek için geldiler, toplumda gerçek manada hayata bulmak için gelmişlerdir. Ve bu tahakkuk bulmalıdır. En önemli ideallerden biri budur.

Bir diğer ideal de özgüven idealidir. Yani sizlerin konuşmalarınızda da var olan "biz başarırız"ın kendisi bir idealdir. Milli özgüven düşüncesi, milli kudret ve yetenek inancı peşinde olunmalı ve bu bir ideal olarak takip edilmelidir. Elbette ilkelerin takibi için bir takım gerekler ve ön hazırlıklar lazımdır ve o gereklerin yerine getirtilmesi icap ediyor.

Ben not aldığım ideallerden bir diğeri de sulta ve istikbar düzenine karşı mücadeledir. Sulta düzeni, sultacılık ve sultacılığı kabul etmek düzeninden oluşuyor. Yani dünya ülkeleri veya dünyanın insani toplulukları sultacı ve sulta kabul edenler olarak ikiye ayrılıyor. Bugün dünyada olup biten bundan ibarettir. Birileri sultacıdır ve diğeri sultaya maruz kalanlar. İran'la mevcut kavga da bundan ibarettir. Bunun farkında olmalısınız. İran İslam Cumhuriyeti ile kavga İran'ın sultacılığı ve sultaya uğramayı kabul etmemesindedir, kendisi sultacı olmadığı gibi hatta kendini sultaya uğramaktan da kurtarmış ve bu sözü üzerinde de durmuş ilerleme kaydetmiştir. İran eğer başarılı olur, bilimsel, sanayi, ekonomik ve sosyal alanlarda ilerleme ve bölgesel kaydeder ve dünya sathında etkinliğini artırmayı başarırsa o zaman sultayı kabul etmemenin mümkün olduğu ve kendi ayağı üzerinde durabileceği ve kalkınma sağlayabileceği konusunda başka halklara örnek teşkil edebilir. İşte bunun olmasını istemiyorlar. Tüm kavgalar bunun hakkındadır, diğer laflar ise bahaneden ibarettir.

İdeallerden bir diğeri de adaletçiliktir. Burada kardeşlerden bazılarının da dile getirdikleri husus. Adaletçilik çok önemli bir meseledir. Muhtelif şubeleri var. İsimle de yetinilmemesi gerekir, gerçek manada mesele takip edilmelidir. İslami yaşam tarzı da bir diğer meselidir, özgürlük istemi de hakeza. Elbette özgürlük, batıda yaygın olduğu gibi özgürlükten maksadın mesela kızlar şöyle olmalı veya oğlanlar böyle olmalı gibisinden yanlış ve saptırıcı manada değil. Allah'ın laneti o adamın üzerine olsun ki İslami sünnetleri, gelenekleri, evlilik sünnetinin aksine hareket ediyor ve açık olarak evlilik geleneğine karşı çıkıyor ve bizim kültürel kurumlarımız ve uygulamalarımız da maalesef bunu tebliğ ediyorlar. Bunlara karşı mukabele etmek gerekir. Düşüncede özgürlük kavramı, ferdi amelde, siyasi amelde, sosyal amelde ve toplumda özgürlük bağımsızlık ve istiklal düşüncesiyle özdeşmesidir.

Bilimsel rüşd ideallerdendir. Çalışma, çaba, tembellikten kaçınma, işleri yarım bırakmaktan kaçınma da idealdir.

İslami üniversitenin oluşturulması da idealdir. Bunlar ideallerdir.

Şimdi birileri bu ideallerin nasıl takip edilebileceğini sorabilir ve der ki ülkede bizim bir etkinliğimiz yoktur, müdürlerden bir grup kendi işlerini yapıyorlar ve biz de burada slogan atmak ve konuşmakla meşgulüz. Bu, meselenin idrakinde düşülen yanıştır. Kesinlikle böyle değil. Öğrenci karar oluşturucudur, öğrenci diyalog oluşturucudur. Sizler bir ideali takip ettiğinizde, dile getirdiğinizde, tekrarladığımızda ve ciddiyetle onun üzerinde belirttiğinizde bunun kendisi toplum içinde bir diyalog ortamı oluşturmakta, kararlar alınmasına sebebiyet vermekte. Ülkenin filanca yönetim karar alıcı merkezinde karar alıcı mekanizma bir şey diyalog konumuna geldiği zaman onu takip etmeye mecbur kalır. Bunun en açık örneklerinden biri bilimsel hareketin ihyası ve bilgisayar programları hareketi diyalogudur. Söz konusu edildi, tekrarlandı ve olumlu da karşılandı ve sonunda bir diyaloga, söyleşiye çevrildi, toplum içinde ona göre bir hareket oluşturuldu. 10 15 yıldır biz bilimsel açıdan böyle bir hareket ve ilerleme içindeyiz. Tüm alanlarda da durum bunun gibidir. Öğrenci etkili olabilir. Azizlerden biri rahmetli şehid Behiştî'den naklen onun şöyle dediğini aktardı, "öğrenci toplumun müezzini, uykuda olursa halk da uykuda kalır", çok güzel bir tabirdir, sizler uyandırıcı olabilirsiniz, diyalog oluşturucu olabilirsiniz, sizlerin bu öğrenci faaliyetlerinizin etkisiz olduğunu kesinlikle tasavvur etmeyin.

Zamanınızı boşa harcamayın, (öğrenci veya öğrenci olmayan) genç çocuklarımızdan bir çoğu kendi zamanlarını boşa harcıyorlar. Bu sosyal paylaşım sitelerinde ve benzerlerinde geziniyorlar veya anlamsız boş tartışma toplantılarına katılıyorlar. Zamanınızı boşa harcamayın, zamanınızı iyi kullanın, hem dersinizle meşgul olun hem de kendi teşkilat çalışmalarınızı sürdürün. Bunların her ikisi ile de ilgilenmeniz gerekir.

Evet ezan zamanı da gelip çattı. Ben söylemek istediğim sözlerin çok küçük bir bölümünü dile getirdim. Önemli bir kısmı henüz kaldı. Sizce şimdi ne yapmak gerekir? Şimdi sizler iftardan sonra hazırlanın ama şu şartla ki benim de durumum müsait olsun. Ben elbette eğer konuşacak olursam kısa konuşacağım.[4]

Namaz ve iftardan sonra

Bismillahirrahmanirrahim

Arz ettim ki eğer öğrenci muhiti bir mevzu konusunda kesin bir inanç elde edecek olur ve öğrenci faaliyetlerinde onu takip ederse bu ülkenin geleceğinde de etkili olacaktır. Bizlerin bir öğrenci olarak bu gibi faaliyetleri sürdürmemiz ve söylemlerde bulunmamızın nasıl bir faydası olacağını, ülkenin gelecek gerçeklerinde nasıl bir etkisinin olacağını düşünmek yanıştır. Bunun etkili olma yolları da belirttiğim gibi bu meselelerden ibarettir. Bu bir diyaloga dönüşmekte, ilk olarak öğrenci muhitinde ve daha sonra ülke genelinde bu önemli etkili bir faktöre dönüşmüş olur. Evet sizler belki de filanca teşkilatta karar verici mekanizma içinde olmayabilirsiniz ama karar belirleyici olabilirsiniz. Bunun için idealleri takip etmelisiniz. Ben bu konuda birkaç da örnek verdim ama hepsi bunlardan ibaret değil. Gezinin İmam'ın konuşmaları içinden, İslam inkılabı maarif mecmuasından, Kur'anı Kerim ve Nehcül Belaga'nın dakik okunmasından idealleri listeleyebilir, sınıflandırabilir ve bölümlere ayırabilirsiniz. Bunlar üzerinde çalışınız ve idealler üzerinde mukavemet gösteriniz. Yani gerçekler bizleri ideallerden uzaklaştırmamalı.

Gerçekler merdiven basamakları gibi bizleri ideallerimize götürmelidir. Bu arada eğer rahatsız edici bir gerçek de ortaya çıkacak olursa ona karşı mukabelede bulunmalı, mücadele etmeli, yolumuz üzerinden kaldırmalıyız. İdealizm budur... Elbette belirttiğim gibi bunun zıddı muhafazakarlıktır, yani gerçeklerle idare edelim, kötü ve iyi yönlerini kabul edelim. "Yapılacak bir şey yok, idare etmek mecburiyetindeyiz" kabilinden düşünce tarzıyla olayları göz ardı etmektir böyle bir halkın kaderinin nereye gideceği bellidir.

Eğer öğrenci teşekkülleri, öğrenci akımları böyle bir etki elde edecek olurlarsa bu gerekleri yerine getirmeliler. Bu gereklerden biri, İslami kavramlar üzerinde çalışmaktan, yani çalışma meseleleri üzerinde derinlemesine çalışmaktır; zira basitçilik zarar verir. Elbette bugün bu dostların yaptıkları konuşmalarda elbette genelinde değil bazılarında ben

derinlik alametlerine tanık oldum, genç öğrencinin olayları derinlemesine değerlendirdiğini gördüm. Bu ilk şart.

Bazen bir takım sloganlar atılıyor ki zahirde İslamidir ama gerçekte İslami değil. Son dönemlerde çok yaygın olan ve insanın hem işittiği ve hem de okuduğu meselelerden biri “Rahmani İslam” kavramıdır. Görünüşte güzel ve masum bir deyimdir. Hem İslam’ı güzeldir ve hem de Rahmani oluşu güzeldir. Ama bu ne demektir? Rahmani İslam’ın tanımı nedir? İyi de Allah Tebarek ve Taala hem “Rahman ve rahimdir” ve hem de “Eşeddül Muakibin”dir (cezalandırانların en şiddetlisi). Hem cennet sahibidir hem de cehennem. Allah Taala müminler ve gayri müminleri tek bir şekilde hesap etmemiştir. “[5] وَوَسْتَدِي لَا أَقْفَاسَ كَانَ نَحَكَ أَيُّومًا كَانَ نَحَمًا” Yani: “İnanan kişi, inançtan çıkan kişiye benzer mi hiç? Eşit olmaz bunlar.” Rahmani İslam’ın müminle ilgili, gayri müminle ilgili, kafirle ilgili, düşman olmayan kafirle ilgili yargısının ne olduğu belirtiliyor. Bir kelimenin derinliğine dikkat etmeksizin ortaya atılması yanlış ve saptırıcı bir iştir. Kendi yazılarında ve konuşmalarında “Rahmani İslam” tabirini kullanan kişiler gerçekte bunu liberalizmin tanımı için kullanmaktadırlar. Yani batıda ona liberalizm denilmektedir. Elbette batı kültürü, batı uygarlığı, batı ideolojisi için de liberalizm ifadesi ve tanımının kullanılması yanlış bir şeydir. Çünkü gerçek manada onlar ne liberaldirler ve ne de liberalizme inanmaktadırlar. Ama işte liberalizm bir kavram olmuştur. Şimdi eğer rahmani İslam’dan bu kastediliyorsa bu ne İslam’dır ne da Rahmani. Kesinlikle böyle değil. Liberalist düşünce, Allah, maneviyat ve bunun gibi şeylerin inkar edildiği hümanist düşüncenin temeli 18. ve 19. Avrupası’nın düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Çünkü ilahi değil öyleyse bir nevi zevktir, beşeri meseleler bunun gibi bir şeydir. Sizler hatta bilimsel gerçekler, deneysel gerçeklerle ilgili duruma bakınız ne kadar görüş farklılığının mevcut olduğunu görürsünüz. Bugün mesela bir maddenin örneğin filan rahatsızlık ve hastalığa yararlı olduğu kanaatine varıyorlar, birkaç gün sonra aynı bilim adamları bunun yararlı olmadığı ve hatta zararlı olduğu kanaatine varıyorlar. Yani ilahi vahye dayanmayan tüm işler her zaman hata ve yanlış olma, ikili düşünme ve bunun gibi hususlardır. Bunun için tefekkür, düşünce gayri ilahi olunca insan zevkine uygun olur, zevk de işin içine karıştığında o zaman değerler muktedir güçlerin çıkarları uyarınca tanımlanacaktır.

Bugün Amerikan değeri adında bir mevzu söz konusudur; işitiyorsunuz Amerikalıların konuşmalarında Amerikan değerlerinden, kendi değerlerinden söz ediyorlar. Bağımsız Amerikanın kurucuları, 18. asırda Amerika İngiliz sultanından kurtulduğu ve dünyanın öbür yanında kendini bir devlet olarak tanıttığı zaman o dönemde var olan kişiler Corc Washington ve çevresindeki adamlar gibi bir takım değerleri belirleyerek icra ettiler ve bunun adı Amerikan değerleridir. Bu değerler değerlendirildiğinde bir çoğunun sorunlu olduğu görülüyor; bunlar aslında bugün sulta düzeninin dünya üzerindeki sultasına yol açıyor, hatta bu değerlerin iyi ve yararlı olanları bile bugün Amerikan toplumunda, Amerikanın siyasi düzeninde unutulmuştur. Ben bundan bir süre önce bu bayların konuşmalarıyla ilgili, sözde bu Amerikan kurucularının 200 yıllık ve 200 küsur yıllık öncesi konuşmalarını araştırıyordum onların konuşmaları ve Amerikan değerleri olarak o hususları beyefendilerin bugünkü davranışlarıyla mukayese ediyordum çoğunun çığnendiğini, göz ardı edildiğini gördüm.Şunu düşündüm ki birisinin çıkıp da bu hususları onlara hatırlatarak, onların dile getirdikleri bu Amerikan değerlerinin bugün Amerikalı yöneticilerin, ABD hükümetinin davranışlarında mevcut olup olmadığını onlara sorması gerekir. Nitekim bu rahmani İslam eğer böyle bir şeye işaret ediyorsa bu yüzde yüz yanlıştır.

Eğer Rahmani İslam’dan maksat bizim alemde var olan tüm varlıklara rahmet gözüyle, muhabbet gözüyle bakmamız gerektiği anlamındaysa bu da doğru değil. Bu da Kur’ana aykırıdır, Kur’anın beyanı bunun aksinedir. Evet muhabbet, meveddet, adaleti Müslümanlara mahsus bilmiyor, diyor ki size karşı düşmanlıkta bulunmamaları şartıyla siz imkanınız dahilinde gayri Müslimlere de muhabbet, sevgi ve adaletle davranmalısınız. Emirul Muminin o meşhur hutbede şöyle buyuruyor: “[6] قَدْ جَاءَهُمْ خَيْرٌ الْآ وَتَمَسُّوا أَلْمَ قَرَأَ الْمِ يَ لَعَلَّ دُخِيَ كَانَ مِنْهُمْ لُ جَ الرَّ نَ نَى غَلَبِي” Ve daha sonra İmam Ali (as) buyuruyor müslüman’ın böyle bir kederden kahrolmasının yerinde olduğunu buyurmakta. Peki niçin kahrolsun? Çünkü Muaviye ordusu gayri Müslim kadınlara, yani İslam’ın zimmeti altında bulunan Hristiyan ve Yahudi kadınlara hakarete bulundular, örneğin ellerindeki zinet eşyalarını, bileziklerini çıkararak götürmüşlerdi. İmam buyuruyor böyle bir kederden ötürü insan kahrolmalıdır. Evet düşmanlıkta bulunmayan gayri Müslime davranış budur. Kur’anı Kerim şöyle buyuruyor:

لَا يَنْهَكُمُ الْمَلَأُ عَنَ الذَّيْنِ لَمَ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدَّيْنِ وَ لَمَ يُخْرِجُوكُمْ مِّنَ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَ تَقْسِيُوا إِلَيْهِمْ [7]

“Allah, din husûsunda sizinle savaşmayan ve sizi, ülkenizden çıkarmayanlara iyilik etmenizi, onlara karşı insafla, adâletle muâmelede bulunmanızı nehyetmez...”

Kafir olup da size karşı düşmanlıkta bulunmayanlara karşı iyilikte bulunmalısınız; adaletle davranmalısınız. Buna karşılık yine buyuruyor:

لا تُقاتِلُون قَوْمًا نَكْتُوا أَيْمَنَهُمْ وَ هَمَّوْا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَ هُمْ بَدَّوْكُمْ أَوْ لَ مَرَّةً [8]

“Yeminlerinden dönen ve Peygamberi, ülkesinden çıkarmaya çabalayan ve size karşı ahitlerini ilkin bozan bir toplulukla savaşmaz mısınız, korkar mısınız onlardan?...”

Bu kur'anın ayetidir, sorgulayıcı, azarlayıcı bir üslupla hitap etmekte, “...korkmaz mısınız?...” ifadesini kullanmaktadır. Ardından şöyle buyuruyor “وَمَخَشَدْنَا قُلُوبَ الْمُؤْمِنِينَ” İnanmışsanız kendisinden korkulmaya daha lâıyk olan Allah'tır.

İşte bu da Kur'anın ayetidir. Eğer rahmani İslam'ın anlamı, bizim İslam'a karşı, İran'a karşı, İran halkına karşı, İran'ın kalkınmasına karşı düşmanlıkta bulunanlara, hiçbir girişimden sakınmayanlara karşı muhabbet, sevgi ve açık yürekle mi yaklaşmalıyız? Hayır! İslam bu değil.. Bu gibi uyduruk maarifi ben kesinlikle tavsiye etmem. Ama gerçek İslami maarifi tavsiye ederim. Öğrenci teşekküllerinin İslami maarif üzerinde çalışmaları gerekir. Bu konuda yeterince kitaba da sahibiz. Bir gün biz sadece şehit Mutahhari'nin kitaplarını tek adres olarak gösteriyorduk. Elbette o kitaplar halen zirvededir ve çok değerlidir ama bugün onların yanı sıra diğer bir çok kitaba daha sahibiz. Öğrenciler artık mütalaa metotları ve yöntemleri arasında tercihte bulunabilirler, çalışabilirler, mütalaa da bulunabilirler, sohbet edebilirler, konferans verebilirler, yuvarlak masa toplantıları düzenleyebilirler yani seviyeyi yükseltebilirler. Gerekerden biri budur.

Etkili olma gereklerinden biri de şudur ki öğrenci gövesini cezp etmeniz gerekir. Teşkilatlar bir nevi öğrenci azınlığıdır. Tüm öğrenci teşekküllerini bir arada toplayacak olsanız bile yine öğrenci kitlesi içerisinde ekseriyeti oluşturamazsınız. Öğrencileri kendinize çekebilmeniz için kendinizde cazibe oluşturmalsınız. İyi de ama cazibe nasıl sağlanır? Benim kanaatimce bu hususta bir çok yol mevcuttur; sizler gençsiniz, yeteneğiniz bizden daha fazladır. Bizler de elbette gençlik çağımızda aynen bunun gibi her bir mesele için 10 çeşit metot ve çözüm yolu kafamızda bulunuyordu. Ama şimdi sizin kafanız daha iyi çalışıyor, bunun için öğrenci kitlesi üzerinde etkili olmak, kendinize çekmek için cazibeler bulmalısınız.

Elbette kız erkek karışımı orduların düzenlenmesi yüzde yüz yanlış ve hatalıdır. Bazıları bu gibi cazibeler oluşturmak istiyorlar, kitlesel, bilimsel ve hatta İslami unvanla erkek ve kız öğrencileri alıp Avrupa'ya geziye götürmeleri, dağa çıkarmaları, yurt dışı seferlerine götürmeleri bunlar kesinlikle öğrenci ortamına hıyanettir, ülkenin gelecek nesline hıyanettir kuşkusuz. Cazibe elde etme yolu bu değildir. Belirttikleri gibi ve benim de vurguladığım gibi sizin teşekküllerinizin cazibe oluşturma yolu müzik konserleri düzenlemek değil. Belirttiğim gibi yıllar önce günün birinde öğrenci teşekkülleri böyle bir girişimde bulundular. Bu öğrenci teşekkülünün niçin böyle bir girişimde bulunduğu bizim için soru işareti oluşturmuştu. Ben buna oldukça hayret etmiştim. Bunun nedenini sorduğumda öğrencileri cezp etmek istediklerini söylediler. Ama bunun zararını daha sonra gördük.

Ben burada Seyyid Kutubun kendi kitaplarından birinde naklettiği bir olayı hatırladım, bu olayı ben de çok yıllar önce, İslam inkılabından önceki yıllarda kendi eserlerimden birinde onu aktarmıştım. Diyor Amerikan şehirlerinden birinde yürümekteydim. Bir kiliseye vardım kilisenin hemen yanı başında bir toplantı salonu olduğunu gördüm. Salonun akşam programını listeye almışlardı. Programı gözden geçirdim, programda örneğin yazılmıştı filan tür müzik ve filan çeşit müzik, ardından filan tür şarkı, ardından hafif bir akşam yemeği, işte böyle bir toplantı. Merak ettim gidip o programı yakından görmek istedim. Orada da sen üzerinde bir takım programlar mevcuttur; müzik ve benzerleri gibi, ben de gelişmeleri izliyordum. Ardından hafif bir akşam yemeği getirdiler ve yemekten sonra bir içecek ikram ettiler. Bunun ilginç yanı şuydu ki diyor gecedен birkaç saat geçmişti ardından papazın, bu salonun ait

olduğu hemen yandaki kilisenin papazı, büyük bir vakarla senin yanındaki kapıdan içeri girdi ve gitti ışıkların bir bölümünü kapattı ve ardından çekip gitti. Anlatıyor ben artık kalmadım ve o salondan ayrıldım. Ama o gecenin sabahı o papazın yanına gittim. Bunun ne demek olduğunu sordum? Siz bir hocasınız, din alimisiniz, dini bir rahipsiniz. Siz dün gece bunca genç ve programa katılanlara karşı sergilediğiniz tutumun anlamı nedir? Dediki bayım siz farkında değilsiniz. Ben gençleri kiliseye çekmek için bunları yapmaya mecburum. Ona, senin bu kilisen değsin başına dedim. Birak gitsinler kabareye, zaten siz burada kabarenin programlarını uyguluyorsunuz, kabareyle farkınız ne ki. Artık kiliseye gelmelerine ne gerek var?

Şimdi eğer bizler gençleri fışk-ı fücura'a, ayyaşlığa, sarhoşluğa, haram müziğe ve bunun gibi hususlara çekecek olursak öyleyse niçin kendi adımızı İslami koyalım? Artık bunlar ki İslami yönü yoktur. Bu İslam dışıdır, İslam karşıtıdır. Benim, İslami teşekküllerin cazibesi olmalıdır dememdeki maksadım bunlar değil. Bunlar maslahata aykırıdır, hakka aykırıdır, öğrenci muhitlerine hıyanettir. Cazibe sahih yolla olmalıdır.

Cazibelerden bir diğeri de yeni bir laf üretilmelidir. "Yeni söz getir ki yeninin farklı tadı var"[9] Yeni sözlerden gaye uyduruk sözler değil. Birçok gerçekler insanın Kur'anı Kerim üzerinde, Nehc'ul Belaga üzerinde mutaala ettiğinde, tefekkür ettiğinde elde edilmektedir. 60/70 yaşlarında olan ben bu branşlarda çalıştım, bazen televizyonu açıyorum ve bu baylardan birinin mesela konuşmakta olduğunu görüyorum. Bir laf söylüyor ki bunun benim için tazeliği olduğunu fark ediyorum, ben o konuyu o zamana kadar idrak etmediğimi, ondan yararlanmadığımı ve şimdi yararlandığımı anlıyorum. Şimdi dikkat ediniz ben 60 yıl veya daha fazladır (zira 60 yıldır ben dini kisve giymiş bulunuyorum) dini ilimler muhitinde olmuşum ama halen yeni bir takım şeyler işitmekteyim. Bu kadar Kur'an okuyorum, bu kadar ben rivayetlerle iç içeyim, yıllardır Kur'an tedrisatında bulundum, yıllardır Nehc'ul Belaga dersi verdim, şimdi yeni yetişmiş genç bir talebe gelip televizyonda konuşuyor ve söylediği söz benim için yenidir, ben ondan yararlanıyorum. Söylenecek çok taze sözler var. Araştırıp yeni lafları bulmaları gerekir, ama bunun ehli kimseler olmalılar, kudretleri olacak kimseler olmalılar. Yeni söz de sadece dini yeni sözle sınırlı değil. Siyasette de yeni söz olabilir, sosyal meselelerde de yeni söz olabilir, uluslar arası meselelerde de yeni söz olabilir. Sizler kendi teşkilatınızda yeni söz söylediğiniz zaman genç size cezp olunuyor, sözünüzün bir cazibesi var, yeni sözün cazibesi var.

Metotlardan bir diğeri de sanat metotlarından yararlanmaktır ve bu husus çok az ilgi görüyor. Örneğin tiyatro; öğrenci tiyatrosu. Maalesef bizim sanat muhitimizde tiyatro ilk baştan itibaren kötü ortaya çıkmıştır. Yani tiyatromuz ya saçmalığın iptali tiyatrosudur veya hedefsiz protesto tiyatrosu olmuştur, yani sağlıklı bir amaç ve hedefi gütmeksizin; ardından belirsizlik içeren bir beyan. Zannediyorlar ki tiyatro kesin belirsiz ve sembolik bir dil kullanmalıdır. Tiyatronun esrarlı bir dili olması gerektiğini zannediyorlar. Aslında tiyatro seyircinin karşısında insanın kendi sanatını sergilemesidir. Sadece perde de sergilenen sinema ve filmlerin aksine insan tiyatro da insanları hissediyor, kendi sözlerini kendi dillerinden işitiyorlar. Bunda çok yararlı yapıcı unsurlar olabilir, öğrenci tiyatro grupları, sanat grupları gerçekten de İslami hakikatler kavramlarını beyan edici metotlar üzerinde çalışmalıdırlar. Bu hüseyniyede yıllar önce (belki de 20 yıl önce) benim için bir tiyatro sergilediler. Eyyup peygamberle ilgiliydi fazla da uzun sürdü, bir iki saat zaman aldı. Oyunun sergilenmesinden sonra ben yapımcıya dedim ki ben Eyyubun hikayesini Kur'anda yüz defa ve hatta yüzlerce defa okumuşum ama bu akşam senin bu Tiyatro oyunundan öğrendiğim hususu şimdiye kadar Kur'anı bunca okumama rağmen elde edememiştim. Bu küçük bir mesele midir?

Karikatür: Karikatür, çok etkili sanat metotlarından biridir. Espri. Espri içerikli işlerle ilgili olarak gençler çok iyi çalışmalar yapmışlar ve yapmaktalar. Bunlar çok güzel işlerdir. Öğrenci faaliyeti sadece bir bildiri yayınlayarak kendi görüşlerini bildirmekle sınırlı değildir. Bu aslında tekrarlanmış bir mesele olup cazibesini kaybetmiş sayılıyor. Veya bir kitap telif edelim, verelim veya öğrenciler arası bir toplantı düzenleyelim sadece bunlardan ibaret değil. Elbette bunlar da iyidir ama yeni çalışmalar yapmak gerekir. Örneğin mesela marşlar olabilir veya sesli dergi olabilir. Marş veya şiir mevzuu sanatsal bir çalışmadır ve buna ilgi göstermelidirler. Bir takım meseleler şiirle, şiirsel ve sanatsal programların icrasıyla birkaç kat daha etkili oluyor. İşte bu metotlardan yararlanmak gerekir. Elbette ben daha önce de belirttiğim gibi eğer bu hususta yeni metotlara değinmek isteyecek olursam bu yedi sekiz hususu ancak zikredebilirim. Ama sizler gençsiniz ve oturup bu konuda daha fazla düşünmeniz gerekir, 20 ve hatta 30 adet yeni

metot bulabilirsiniz. Bunları hayata geçirin ki cazibe oluşturabilirsiniz.

Teşekkürlerin etkili olabilmesi ve cazibe oluşturabilmeleri yollarından biri karşı tarafı fikri olarak ikna edebilmektir. Bunun gereği ise bizzat kendinizin çalışmanızdır, kendiniz layığıyla çalışmalısınız. Bir hakikat sizin düşüncenizin, fikrinizin bir parçası olduğu zaman ikna yeteneğine, ikna gücüne sahip olabilir, muhatabı ikna edebilirsiniz, fikirsel ikna. Yok eğer bizler hırçınlıkla, sertlikle, bağırıp çağırma, tehditle, vurma ve kaba kuvvetle bir mevzuyu karşı tarafa kabullendirmek istersek bir anlık ve heyecandan etkilenecek kabul edebilir ama bu kalıcı olamaz.

Komünistler kendi dönemlerinde ideolojilerini kaba kuvvetle hayata geçirmek istediler. Şimdi ise komünizmin yenilgisi, Marksizm düşüncesinin yenilgisi olarak algılandı ve doğrusu da budur. Elbette ben halen bizim üniversitelerde bazı akımların yeniden marksizmden söz etmekte olduklarını işittim. Ancak bu kör bir ocağı üfleme, suya resim çizme. Artık bir faydası yoktur. Onca iddia, müddeâ ile, onca yaygaralarla, onca kurban almalarla ve bunlar gibi hususlarla dünyadaki komünist düzenler 60 yıl, 70 yıl sonra rezaletten başka bir şey meydana getiremedi. Yani sloganlarının yalan olduğu artık ispatlanmıştır, işlevsizlik ve geçersizlikleri de ispatlanmıştır bunun için onun artık bir daha geri dönüşü olamaz. Ama şu sıralarda eğer gerçek ise birilerinin bunun peşinde olduğunu işittim bulunuyorum. Marksizmi ideoloji bazında üniversitelerimizde aktif konuma getirmek istiyorlar. Kesinlikle bunun arkasında Amerikan parası bulunuyor. Çünkü bir hedefi yoktur, para veriyorlar çünkü öğrencilerin parça parça edilmesi onlar için büyük bir nimettir. Öğrencilerin parçalara ayrılması yollarından biri de işte bu Marksistlerin yeniden ihya edilmesidir.

Tudeh partisinin üyesi olan ve 20 yıllık hapis cezası çekenler daha sonra İran İslam Cumhuriyeti televizyonuna çıkarak en ufak bir baskı ve zorlama olmaksızın, "hata ettik" mektubu yazdılar ve yazdıklarını okudular, belki bunu sizler hatırlamamış olabilirsiniz, İslam inkılabının ilk yılları, 80'li yıllara aittir. Tudeh partisinden 10 – 12 kişi İslam cumhuriyeti televizyonuna çıkarak (ben o dönemde cumhurbaşkanıydım, ben ve ülkenin aktif yetkilileri bunların nasıl böyle bir şey yaptıkları konusunda hayrete düştük; bunlardan bazılarını yakından tanıyorduk, bazıları bizlerle birlikte cezaevinde aynı hücrede tutuluyorduk ve diğer bazılarını da cezaevinden sonra görmüş ve tanışmıştık, iddiaları göklere kadar çıkıyordu) işte bunlar gelerek sıraya dizildi, sandalyelerin üzerine oturdu ve kendi içlerinden biri sunucu olarak Tudeh partisinin ülkeye hıyaneti konusunda sorular sormaya ve ispatlamaya başladı. Bunlar içerisinde birileri sessiz kalıp konuşmaması durumunda da kendilerinden olan o sunucu hemen olaya karışarak siz diyordu filanca yerde filan zamanda filan işi yaptınız veya filan sözü söylediniz ve karşı tarafta evet diyerek tasdik etmeye mecbur kalıyordu. Yani onlardan bu ikrarları alan bizler değildik, kendileri kendilerinden bu ikrarları almaktaydılar. Bu, radyo Televizyon kurumunun çok değerli belgeleri arasındadır. Bunun yok olmasına müsaade etmemeliler, çok değerliler. İşte bu laflar ardından şimdi onlar kalkmış kitap ve yazılar yazmakta ve marksizmi savunmaktalar, Bu bir maskaralıktır.

Marksistler nerede devrim yapmış, idareyi ele geçirmişlerse orada kaba kuvvet ve zor kullanarak kendi programlarını hayata geçirmişlerdi. Hatta öğrenci muhitlerinde bile. Biliyorsunuz ki bu komşumuz Afganistan'da Zahirşah'tan sonra ve ondan sonra da Davut'tan sonra bir Marksist yönetim iktidara geçti. İlki inkılabımızdan önceydi ve daha sonra inkılap yıllarına denk geldi ve devam etti. Afganistan'da komünizm devleti ilan edildiğinde ben İranşehr'de sürgündeydim. Orada ben, Afganistan'da komünist bir yönetimin iktidarı ele geçirdiğini işittim, meselenin ayrıntısından ise haberim yoktu; şimdi yeni yeni haberler yayılıyor. Kabil üniversitesi içinde darbe yoluyla iktidarı ele geçiren halk partisine mensup oluşumlar odaların içerisinde kendilerine karşı olan öğrencileri zorla dışarı çıkararak ölesiye onlara dayak atıyorlardı, onlar gelip bu öğrencileri yakalayarak hapse atmaları için hükmet güçlerine teslim ediyorlardı. Yani demek istiyorum ki bunlar üniversite muhitlerini bile kendi baskı ve şiddetlerine bulaştırmışlardı. Fakat bizlerin içerisinde böyle bir durumu söz konusu değildi. İşte bu Tahran üniversitesi, bir ara çatışma ve şiddet muhiti oldu ama yine Marksist gruplar tarafından, munafıklar tarafından, halkın mücahitleri tarafından, onlar üniversiteyi silah deposuna çevirdiler Müslüman çocuklar değil.

Ben İslam İnkılabının zaferinin ilk yıllarında her hafta Tahran üniversitesi camiine giderek öğrenciler için hem konuşma yapıyordum hem de onların muhtelif konulardaki sorularını cevaplıyordum. Öğrenciler, Müslüman ve

inkılapçı çocuklar geliyorlardı sessizce oturuyorlardı ve dinledikten sonra kalkıp gidiyorlardı, sayıları da çok fazlaydı, ne savaş odasıydı, ne silah vardı, ne de aykırı, uygunsuz sloganlar söz konusuydu. İnkılabın ilk başında, hem de öğrenci muhitinde, hem de Tahran'da, hem de ben o dönem henüz cumhurbaşkanı olmamıştım sadece devrim konseyi üyesiydim, yani inkılapçı tüm faktörler bir araya gelmişti ve gidip üniversitede öğrencilere konuşmalar yapmaktaydık. Sessiz bir muhitte, akil bir ortamda, belki de bu bacı ve kardeşler içerisinde o dönemi yaşayıp idrak eden kimseler olabilir. Komünist grupların üniversitede etkin oldukları o dönemde yok olma tehlikesi vardı. Hem de öyle bir gündü ki (hatırlamıyorum Pazar günümüydü pazartesi miydi) ben o günlerde Tahran üniversitesine gidiyordum. Ben her hafta olduğu geldim ve korumalardan da birkaç kişi yanımda bulunuyordu. Efendim gitmeyin, durum tehlikelidir diye beni uyardılar. Ben de nasıl bir tehlike olabileceğini belirterek gitmede kararlı olduğumu söyledim. Geldik caminin içine ama kimseler yoktu ve dolayısıyla geri döndük. Üniversite muhitini güvensiz kılanlar, kargaşa çıkarıcılar, kaba kuvvet ve dayakla ve eğer mümkün olmazsa silah zoruyla kendi düşüncesini karşı tarafa zorla empoze etmeye çalışanlar İslami gruplar değildi. Marksist gruplardı veya Marksist grupların bir nevi kopyası sayılan halkın mücahitleri gruplardı. Adları İslami koymuşlardı ama içleri, düşünceleri, ideolojileri tüm yazıları tamamen Marksist içerikliydi. Biz İslam'da böyle bir şeye sahip değiliz. İslam'da ikna etmemiz var, Kur'an'daki "La İkrahe Fiddin" (Dinde zorla olmaz)ın anlamı işte budur, yani dini düşüncüyü iknadan başka bir yolla yaymak mümkün değil. Elinizden gelebildiği kadarıyla ikna etmeye çalışın, Bu ise cazibe oluşturuyor. Bunun için cazibe yollarından biri de budur.

Bir başka mesele de değer hocalarının bulunmasıdır. Bu değer hocalarından yararlanınız, o günü de burada toplanan üniversite hocaları topluluğunda dedim ki İslam inkılabının ilk günlerinde ülke genelinde tüm öğretim üyelerin toplam sayısının 4 – 5 bin civarında tahmin edildiğini ama bugün üniversitelerde öğretim üyelerinin sayısının 80 bin ve hatta daha fazladır. Bu 80 bin kişinin önemli bir bölümü inkılapçı Müslüman çocuklardan oluşuyor, ülke meselelerine alakalı ve çok iyidirler. Elbette bazıları de sorumsuzdurlar. Bunu bu kendi üniversitemizde de görüyoruz, meseleden habersiz değiliz. Birileri de ki temennim şimdi onların olmamasıdır, yetenekli öğrencileri hedef alarak onları yurt dışına gitmeye teşvik ediyorlardı. Burada kalmakla kendilerine zarar verdiklerini, buranın faydasız olduğunu telkin ediyorlardı. Yani hoca öğrencisini ülkede kalıp tahsilini sürdürme yönünde teşvik etmesi gerekirken göç etmeye teşvik etmekteydiler. Bu gibiler de var ülkede. Ama bunlar azınlıktadır, genellikle değer hocaları, mümin hocalar ekseriyettedir. Bakanlıkta da tıp eğitim bakanlığında da durum böyledir. Çok güzel elemanlar var kendi teşkilatlarımızda bunlardan yararlanınız, bunlarda gelip zaman ayırmalarını isteyiniz. Hatta üniversite dışından da olabilir. Burada Cuma namazı hutbelerinde konuşan çok güzel kardeşlerden birinin adını zikrettiler. Çok güzel ondan ve onun gibilerden yararlanınız. Bunları teşkilatlar içinde isteyiniz.

Elbette bu meselenin olumlu yönüdür, meselenin olumsuz yönü de şudur ki kendilerinin güvenilmeyecek olduklarını ispatlayan faktörlerden kesinlikle yararlanmayınız, kesinlikle yararlanmayınız. Bazıları ne kadar güvenilmeyecek olduklarını ispatlamışlardır. Kimler için güvensizdirler? Benim için mi? Hayır ben ki bununla onunla ilişki konusunda oldukça rahatım, her türlü insanla ilişki kurabilirim, benim temaslarım çok iyidir, biri inanç dışında benimle her hangi bir sorunu olmayabilir ama nizam açısından kendilerinin güvenilmeyecek olduklarını ispatladılar, ülke için ispatladılar, İslam cumhuriyeti için ispatladılar hem İslamlığı açısından hem de cumhuriyetçiliği açısından, insafli insanlar karşısında mantıka uygun, kabul edilebilecek, beğenilebilecek tek bir lafları olmaksızın. Bunlar mutmain olmayan kimselerdir, ben bunlardan yararlanmayı kesinlikle tavsiye etmiyorum, asla; ne size he her hangi bir öğrenciye ve ne de hiçbir üniversiteye. Hocalar iyidirler ve bunlardan yararlanınız.

Teşkilatlar için gerekli ve çok iyi olan hususlardan biri de ülkenin mevcut konumunu idrak edebilmeleridir. Ülkenin konumundan gaye sadece iç meseleler, mevcut sorunlar ve burada dile getirilen bunun gibi hususlar (köylerle, adalet istemiyle, direniş ekonomisiyle ilgili meseleler, idarecilik. Cihadi müdiriyyet ve benzeri sorunlar) değil. Elbette tüm bunlar gerçeklerin bir parçasıdır, ama diğer birkaç gerçek daha var: Azizlerim, kardeşler, bacılar dikkat ediniz!

Teşkilatlar için gerekli ve çok iyi olan hususlardan biri de ülkenin mevcut konumunu idrak edebilmeleridir. Ülkenin konumundan gaye sadece iç meseleler, mevcut sorunlar ve burada dile getirilen bunun gibi hususlar (köylerle, adalet istemiyle, direniş ekonomisiyle ilgili meseleler, idarecilik. Cihadi müdiriyyet ve benzeri sorunlar) değil. Elbette tüm

bunlar gerçeklerin bir parçasıdır, ama diğer birkaç gerçek daha var: Azizlerim, kardeşler, bacılar dikkat ediniz!

Gerçeklerden biri şudur ki bu ülkede imam'ın (İmam Humeyni) vefatından sonra, bir mecmua inkılabın gerçeklerini tamamen yıkayıp bir kenara koymaya karar verdiler. Bazıları hataya düşerek inkılabın ilk başından itibaren bu niyetlerini ortaya koydular. Gazetelerde makaleler yazdılar, konuşmalar yaptılar. Burada stratejik bir hata veya taktiksel bir hata işlediler ve ilkeleri bir kenara koymak istedikleri hususunda kendi niyetlerini ortaya koyacak şekilde avuçlarının içini açtılar. Elbette artık tecrübeleri artış bulunuyor, artık dile getirmiyorlar. Bazıları halen ilkeleri bir kenara itmek istiyorlar ama bunu açıkça söyleyemiyorlar, artık dile getirmekten ziyade pratikte uygulamaya çalışıyorlar. O zaman akılsızlar amel etmeden önce dile getirmeye çalıştılar. Böyle bir şeyin olabileceğini tasavvur edemeyenleri de uyandırmış oldular, o günden başlamış ve aralıksız çalışmaktalar. Sadece içeride çalışmadılar, hem içeride hem de yurt dışında çalıştılar. Hem fikir faktöründen yararlandılar hem de bilimsel unsurlardan, hem sanat unsurundan hem de siyasi unsurdan yararlandılar, ilkeleri, ülküleri yok etmek istediler. Yani yeni neslin ülküleri temelden unutulmasını sağlamak istediler. Ama şu an sizler ülke içinde egemen olan coşku ve ülkülerin hayatını onların isteğine rağmen ne hadde olduğuna bakınız. Gün batımından önceki bölümde söylemiştim Bilimsel gelişmelerimizin büyük bölümü değerlerine bağlı bu gençler tarafından oluşturulmuştur. Dini, manevi ve mezhebi toplantıların ekserisi gençlerden oluşuyor. İslam cumhuriyeti ve inkılabla ilgili değerlerle ilgili olarak gençler için içindedir. Ne savaşı gören, ne imamı gören ne de inkılabı gören ve ne de bunlarla ilgili detaylı bilgi alan bu gençler. Size arz edeyim ki siz benim azizlerim, bazılarınız benim evlatlarım yerindediniz ve evlatlarım makamında ve bazılarınız da benim torunlarım yerindediniz, tüm bunlarla birlikte sizler çok meselelerden haberdar değilsiniz yani inkılabın ilk günleri meseleleri, inkılap meseleleri, inkılabın ayrıntıları, kutsal müdafaa savaşı dönemi ayrıntıları elbette doğru dürüst bir şekilde açıklanmamış bile elbette bir takım kitaplar yazılmıştır ama iki binlik, üç binlik, beş binlik 10 binlik tirajlarda; ben kutsal müdafaa savaşı dönemiyle ilgili bu kitapları okuyorum, kendim için zaman ayırıyorum bu kitaplara bir göz atıyor ve okuyorum. Bunlar gerçeklerle ilgili çok küçük bölümlerdir, sizler bunları bilmiyorsunuz. O zaman bu parlak, cazip, çekici ve coşkulu gerçekleri bilmeyen genç ülkelere böyle bir eğilim içerisindedir. Yani ülkülerin ülke genelinde yok olup gitmesini isteyenlerin gözlerinin kör olası pahasına ülküler imam Humeyni'nin vefatından sonra daha da gelişmiş ve gençler daha da istikbal etmiştir. Bu ülkenin gerçeklerinden biridir.

Ülkenin gerçeklerinden bir başkası da İslam cumhuriyetinin bu bölgedeki varlığıdır. Elbette maddi, cismani ve fiziki varlık değil de manevi varlık. Amerikalılar görüşmelerinde, gizli ve perde arkası görüşmelerinde, bu bölge devlet unsurları ve bu gerici Arap yönetimlerinden bazıları ile oturup görüştükleri, konuştukları ve gerçekte birbirleri ile dertleştikleri ortamlarda İran'dan şikayetçi olmakta ve Amerika'dan baskı yapmasını beklemekteler. O da iyi de ben ne yapayım yapamıyorum demekte. Kısacası söylemleri, konuşmaları hepten budur tüm bu rahatsızlıklar, şikayetler İran'ın etkinliğinin çok fazla olmasındandır. Şu an 100 günden fazladır Suudiler Yemen'i bombardıman ediyorlar, elbette Yemen'in askeri merkezlerini değil, çünkü oralara pek ulaşamıyorlar ama hastaneleri, camileri, konutları, çarşığı, genel alanları hedef almaktalar kadın, erkek, büyük küçük insanları gruplar halinde öldürüyorlar. Tam 100 gün, bu bir şaka değil, Lübnan'da 33 günlük savaş 33 gün sürdü ve bu bölgede en uzun süren savaş ise geçen yıl Siyonist İsrail rejiminin Gazze'ye karşı başlattığı 50 küsur günlük savaşı. Bunlar 100 gündür bombardıman etmekte.

Şunu bir parantez içinde belirtmeliyim, liberal batı yani özgürlükçü, özgürlük eğilimli batı bu konuda en ufak bir görüş dahi belirtmemiştir, BM, güvenlik konseyi bir kararname yayınladı bu kararname unutulmayacak en utanç verici kararnamelerinden biridir. Bombardımanda bulunanları kınaması gerekirken bombalanan kesimi kınadı. Bunlar liberaldir ve liberalizm işte bu. Şimmi kendi içimizdeki sade kimselerden bir grup bu gibi yönetim tarzını destekleyici makaleler yazmakta, destek vermekte ve fotoğraflarını yayınlamaktalar. Bunlar hep yalan, hile, hıyanet ve zulüm karşısında sorumsuzluktur ve hatta zulme ortak olmaktadır.

Bu bir gerçektir, gerçeklerden biri de şudur: İslam cumhuriyetinin yaygın nüfuzu. Ben bu muhterem cumhurbaşkanlarımıza hem şimdiki cumhurbaşkanına ve hem de öncekine (ona da saygılıyım, onların tümüne yardımcı olmuştum, halkın seçtiği ve iktidara gelen tüm cumhurbaşkanlarını desteklemekteyim) her zaman şu

hatırlatmayı yaptım; dedim ki: Sizler bugün hangi İslam ülkesine gidecek olsanız o ülkenin halkı eğer özgür ise ve müsaade edilmesi durumunda ve sizler onların arasına katılmak istemeniz durumunda size karşı öyle bir karşılama töreni düzenlerler ki hatta kendi ülkelerinin liderlerini dahi öylesine karşılamamaktalar. Etkinlik işte bu.

Bu etkinliğe duydukları kinden dolayı 100 gündür Yemen'i bambalıyorlar, çünkü sizlerin Yemen'e nüfuzunuzun olduğunu söylüyorlar. İyi de ama biz Yemen'de ne yaptık? Yemen'e silah mı taşıdık? Yemen'e asker sevkıyatında mı bulduk? Onlar başka ülkelerden kiralık askerler tuttular, onlara petro dolarlar veriyorlar, Suudi ordusu kıyafetlerini giydiliyor ve getirip Ensarullah'ın şamarının önüne dikiyorlar. Asıl onlar müdahalede bulunuyorlar bizim nasıl bir müdahalemiz olmuştur.

İyi de bu nüfuz Allah vergisi bir nüfuzdur. Buna karşılık ne yapmak mümkündür? Farz ediniz yüce imamımız burada oturup konuşsaydı onun sözlerini ağızdan ağza intikal ettirmekte ta Afrika'nın Asyanın en ücra köşelerine kadar götürmekte ve öylesine nüfuz etmekteydi ki Afrikalı veya Asyalı filan aile kendi yeni doğan bebeğinin adını Ruhullah koymaktaydı. Nüfuz işte bu. Bunun için hatta tek bir sayfa bile harcama yapılmaksızın böyle bir sonuç elde edilmekteydi. Söz nüfuz ettiğinde, söylenen söz doğru dürüst bir söz ise yürekten gelir ve yüreğe işler. İşte artık ona bir şey yapmak mümkün değil. "مُكَيِّطُغَيْدٍ مَوْتُوا لِفُ" [1] Yani: de ki geberin kininizle! İyi de ne yapmalıyız. Güzel, sen yapamazsın, rahmetli şehid Behiştî'nin tabiriyle bu kininizle, sinirinizle geberin. İyi de ne yapalım. Bu gerçeklerden biridir. Bu gerçeklerden biridir. Bu İslam Cumhuriyeti gerçeklerinden biridir, bunlara dikkat ediniz, yani hepten olumsuz açıdan meseleye bakmamalısınız.

Evet! Bizlerden beklenti çok fazladır. Ben kendimden ve başkalarından beklentim çok fazladır. Daha fazla çalışmalı, daha fazla gelişme kaydetmeliyiz. Kalkınma ve adalet yıllarını gerçekten de kalkınma ve adaletle geçirelim, bunları ben kabul ediyorum ama meselenin öbür yanı kalkınmalar, başarılar ve gerçeklerdir. İşte böyle bir gerçeklerle içice öğrenci kuruluşları faaliyetlerini sürdürebilirler.. Oturunuz İslam cumhuriyetinin uluslar arası meseleleri üzerinde çalışınız, Yemen meseleleri, Irak meseleleri, Suriye meseleleri hakkında çekici yorumlar yapmalı, geleceğe dönük bakmalısınız. Bu da bir konu. Eğer öğrenci muhitinin ülke üzerinde etkili olmasını istiyorsanız yolu budur. Sizler öğrenci muhitleri üzerinde etkili olmalısınız. İşte o zaman öğrenci muhitleri de ülke üzerinde etkili olur.

Elbette tek kullanımlık kaplar gibi bir takım teşekküller de var. Bunlar genellikle sadece seçimler için ortaya çıkıyor ve tüketim alanı sadece seçimlerdir. Teşkilatlardan bazıları böyledir. Teşkilatı oluşturmakta ve ar duygusuna da sahip değiller. Madem ki bu teşkilatı oluşturduk bu filan yerde seçimde işimize gelir diyorlar. İyi de bayım bu öğrenciye hakarettir, öğrencinin alet edilmesidir, hem de bir teşkilatta bir araya gelmek isteyen dahi bir öğrenciye. Bu ona hakarettir. Meğer seçimin ne kadar değeri var ki insan onun için öğrenciye hakarete bulunmakta, hem de elit bir öğrenciye karşı. Bu teşkilatların ülkenin hayrına, menfaatine olduğu kanaatinde değilim ben. Onların oluşumunu ben tavsiye etmiyorum. Fakat gerçekten İslami olan, alakalı, inkılap ve İslam'ın hizmetindeki teşekküller çok yararlı olabilirler.

Allah'ın selam, rahmet ve bereketi üzerinize olsun.

[1] - Bilimler, tahkikat v etnoloji bakanı Dr. Muhammed Ferhadi ve Sağlık Bakanı Dr. Seyyid Hasan Gazizade Haşimi bu toplantıda hazırdı

[2] - Nur suresi 32. Ayetin bir bölümü

[3] - Nisa suresi 64. Ayetin bir bölümü

[4] - İftardan, akşam ve yatsı namazlarından sonra da bu konuşma toplantısı devam etti.

[5] - Secde suresi – 18. ayet

[6] - Nehc'ul Belaga 27. Hutbe

[7] - Mumtehine suresi – 8. Ayetin bir bölümü

[8] - Tevbe suresi – 13. Ayetin bir bölümü

[9] - Ferruhi Sistani'nin şiiri

[10] - Alı İmran suresi – 119. Ayetin bir bölümü “